

சு. அ. சோமசுந்தரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோமசுந்தரேசர் துணை.

கல்லல் நகர்ச் சோமசுந்தரேசுவரர்

ச த க ம்.

இது

கோலிலார் ஸ்ரீஸுரீ வீரசேகரஞானதேசிகர்

மாணவர் குழவினு னொருவராகிய

சிதம்பரசுவாமிகளென்று பெயர் வழங்கும்

ஸ்ரீமத் சுத்தப்பிரமானந்த சுவாமிகளால்

இயற்றப்பெற்று

கல்லல் சாதுக்கள் மடாலயத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்று

கல்லல் பெரி, சுப. வகையைச்சேர்ந்த

திருவாளர்

நாச்சியப்பசேட்டியாரவர்கள் பொருளுதவியால்

கண்டனூர்.

ஸ்ரீ ஷண்முக விலாஸம் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1932.

ஆங்கீரச ஆண்டு வைகாசித்திங்கள்.

உ-
 விவரம்.
 திருநெல்வேலி.
 ரோமசுந்தரேசர் துணை.
கல்லல் நகர்ச் சோமசுந்தரேசுவரர்
ச த க ம்.

இது

கோலிவூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ வீரசேகரஞானதேசிகர்

மாணவர் சமுதாயம் ஸ்ரீமதுவராகிய

சிதம்பரசுவாமிகளென்று பெயர் வழங்கும்
 ஸ்ரீமத் சுத்தப்பிரமானந்த சுவாமிகளால்
 இயற்றப்பெற்று

கல்லல் சாதுக்கள் மடாலயத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்று

கல்லல் பெரி. சுப. வஸுகையச்சேர்ந்து

நிருவாணர்

நாச்சியப்பசெட்டியாரவர்கள் பொருளுதவியால்

கண்டனூர்

ஸ்ரீ ஷண்முக விலாஸம் அச்சியந்திரசாலையில்
 பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஆங்கீச ஆண்டு வைகாசித்திங்கள்.

உ
சிவமயம்.
நீதி சிற்றம்பலம்.
சோமசுந்தரேசர் துணை.

கல்லல் நகர்ச் சோமசுந்தரேசுவரர் ச த க ம் .

சுந்தரேசர்

இது

கோவிலார் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ வீரசேகரஞானதேவிகர்

மாணவர் ஸ்ரீமூலினு லொருவராகிய

சிதம்பரசுவாமிகளென்று பெயர் வற்றங்கும்

ஸ்ரீமத் சுத்தப் பிரமானந்த சுவாமிகளால்

இயற்றப்பெற்று

கல்லல் சாதுக்கள் மடாலயத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்று

கல்லல் பெரி. சு. வகையைச்சேர்ந்த

திருவாளர் நாச்சியப்பசெட்டியாரவர்கள் போருளுதவியால்

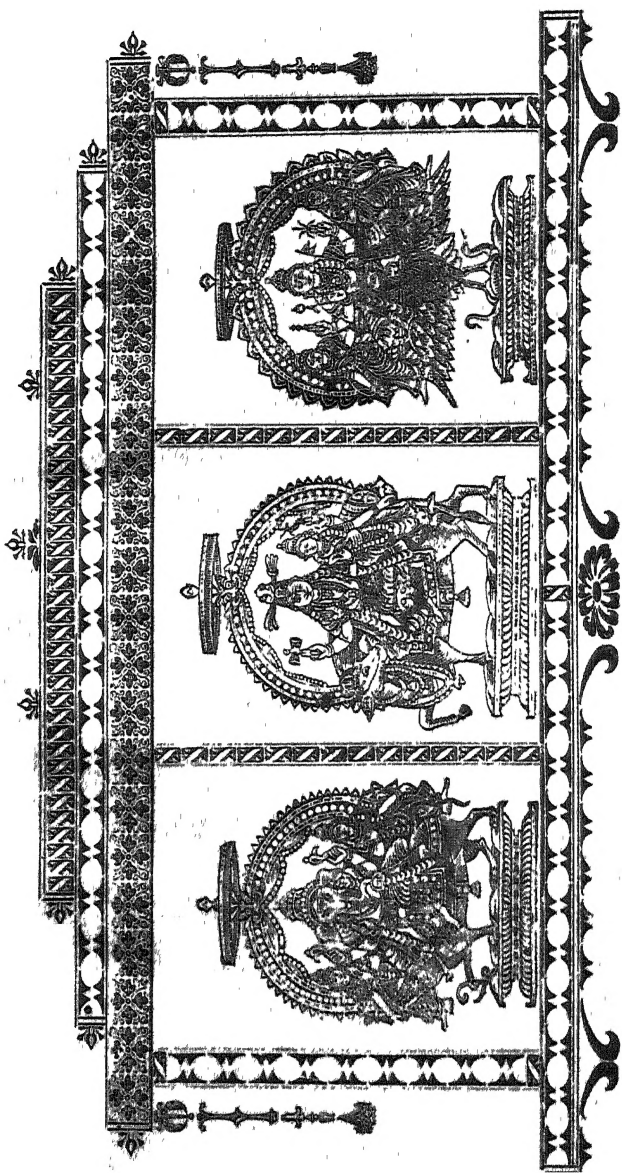
சுண்ட ஸ்ரீ

ஷண்முக விலாஸம் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1932

ஆங்காச ஆண்டு வகைசெய்திங்கள்.

சிவமயம்.

சாற்றுக் கவிகள்.

உயர்திரு, கல்லல் சூக. மணிவாசக சரணலய சுவாமியவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

நாமகனும் பூமகளு நண்புகொளுங் கல்வியிறை
தாமகிழு நற்சதகத் தாமமதைப்—பூமகிழக்
கொண்டு புனைந்தான் சூழகன் சிதம்பரவேள்
கண்டபா வென்னக் கனிந்து.

உயர்திரு, பண்டித. சித. சங்கத்து நாராயணசாமியவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

கள்ளுலவுஞ் சோலைசெறி கல்லனக ரீசருக்குத்
தெள்ளுபுலம் பெற்ற சிதம்பரமால்—ஒள்ளியசீர்ப்
பாநூறு கொண்டரிய பாவலர் கொண்டாடவணிந்
தானூறு விண்டான் றரை.

கோவிலூர் அண்ணாமலைஞானதேசிகரவர்கள் மாணவருளொருவராகிய
உயர்திரு. சண்முக சுவாமியவர்களியற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

வண்டினஞ் சூழ் தண்டலை சூழ் மாதவஞ்சேர் கல்விநகர்
எண்டிணிந்த தோளார்க் கெழிற்சதகத்—தண்டாமங்
கண்டு புனைந்தான் கவினார் சிதம்பரனாம்
மண்டு புகழ்முனி வன்.

வித்துவான் கண்டனூர் திருவாளர் தே. அரு. சித. கரு. இராமநாதன்
செட்டியாரவர்களியற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

சீராரூங் கல்லற் றிகழ்சோம சுந்தரற்கு
ஏமார் சதக மியற்றினான்—பாரோர்
நிதம்பரவிப் போற்றியுய்ய நித்தனடி நாடுஞ்
சிதம்பரநற் சீலன் றெளிந்து.

இவை, நாட்டரசன் கோட்டை, சிவன்கோயிலின்கண்
தேவார கைங்கிரியஞ் செய்விக்கும் நா. கரு.
ஐயாக் கருப்பன் செட்டியாரவர்கள் குமாரர்
திருவாளர் வித்துவான் நாராயணன்
செட்டியாரவர்களியற்றியவை.

நேரிசை வெண்பா.

என்னகருஞ் சொல்லற் றுணையில்கீ ரார்ந்தகல்வித்
தொன்னகர்வா முஞ்சோம சுந்தரர்க்கு—மன்னுதமிழ்ப்
பாமாலை செய்தான் பரமனனு டுதிபெற்றான்
ருமார்க்கு மொப்பிலா தான்.

1.

சுத்தப்பிர் மானந்த சூரியனாந் தூய்மைமிக்க
சித்தனா மெப்பொருளுந் தேர்ந்தவனா—முத்தமனாங்
கல்வி யறிஞர் களிக்குங் கவிஞனன்பு
மல்குஞ் சிதம்பரனா மன்.

2.

ஓக் கரும்பை யமுதத்தைச் செந்தேனைப்
பாலைத்தித் திக்குமெனப் பன்னுவரோ—ஞாலம்திஸ்
சோமசுந்த ரர்க்கினிய சொற்குளாற் செய்தமைத்த
பாமாலை யைக்கேட் பவர்

3

கண்டனூர் பாரதமித்திரன் மாணேஜர்
திருவெண்காடு கு. சீ. சோமசுந்தரதேசிகர் அவர்கள் இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

காரார் பொழில்திகழ் கல்லற் பதியமர் கண்ணுதல்மேல்
சீரார் சதகத்தைச் செப்பினன் யாரெனின் சீருடனே
காரார் அயிலுடைக் கோமளச் சண்முகன் குன்றையில்வாழ்
பேரார் சிதம்பர மென்னும் பெரியோன் பெரிதுவந்தே.

கோனூர்பட்டே, கற்பக விநாயக கலாசாலைத் தலைமை
யாசிரியரவர்களாகிய
பிரமபுரீ பண்டித S. ஆழ்வாரையங்காரவர்களியற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

மல்லன் மிகுகல்லல் வாழ்சுந்த ரேசுரர்க்குச்
சொல்வளமார் பாமாலை சொல்லினானால் — நல்லோர்க்
கினியன் சிதம்பரப்பே ரேயுந் துற்றோன்
கனிபா லெனவே கனிந்து.

பலவான்குடி திருவாசக மடம் உயர்திரு. பொன்னம்பல சிவம்
அவர்கள் இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மல்லம் பதிகல்லல் வாழ்சுந்த ரேசுரர் மாணடிக்குச்
சொல்லிற் பனந்திகழ் பாமாலை சூட்டிச் சுகிர்தமுற்றான்.
நல்லிற் பனர்களாற் சுத்தப்ர மானந்த நாமமுற்ற
கல்லற் சிதம்பர சாமி யெனப் பெறுங் கண்ணியனே.

குன்றக்குடி மேலமடம் பூரீலபுரீ கண. நித்யானந்த சுவாமியவர்கள்
இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை

நறுந்தேனவிர் பொழில்சூழ்கல்ல லாநன்னகர்க் கிறைவன்
பெறும்பே நினைத்தரும் பிஞ்ஞகனும் பிள்ளைச் சோமர்பணி
யுறுஞ்சோம சுந்தர னேர்சுத கந்தனை யோதியவன்
ஹந்தோர் துதிக்குஞ் சிதம்பர நாமத் துறவறனை.

பலவான்குடி திருவாசக மடம் உயர்திரு சு. அ. இராமசுவாமி
யவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

நிதம்பரமன் றானே நினைத்துப் பணியுஞ்
சிதம்பரனோர் மாலை செறித்தான் — பதம்பரசக்
கல்ல னகர்மேய கண்ணுதலார் பொற்புயத்தி
லல்ல லறுப்பி ரறிந்து.

புரிசை, திருவாளர் சு. முருகேசமுதலியார் அவர்கள் இயற்றிய

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஏர்கொண்ட குன்றக்குடிவாசிகாது யியற் றமிழான்
சீர்கொண்ட மெய்ம்மைச் சிதம்பரனூர்துதி செய்சதகம்
பேர்கொண்ட கல்லவிடங்கொண்டு தார்கொண்டு பேசபுகழ்
கார்கொண்ட கண்டத்த னின்னருட்காம் வழிகண்கொண்டதே.

சேன்னை சூளை, திருவொற்றியூரன் ஸமஸ்க்ருத கலாசாலை, உயர்திரு.
சுவாமி மேள. சே. முக்தானந்தா அவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மீனாட்சி யோர்பாகம் மேனிப் பிரிய முடன்
தானாட்சி செய்யத் தழைத்துத்தான் —வானாட்சி
செய்கின்ற சோமர்மேல் சீர்ச்சதகம் தானுவர் னு
செய்தார் சிதம்பரனூர் தேர்.

சிதம்பரம் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை மாணவர்

M. சிவஞானம் அவர்கள் இயற்றியது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்திகழ் கல்லந் சிவபெரு மான்மேல் சிறப்புறுமா
நேர்திகழ் நற்சக கந்தனைச் செய்தான் இனிமையுற
வார்திகழ் வள்ளி மணவாளன் குன்றை வதிந்தவன் மேல்
நார்திகழ் உள்ளச் சிதம்பர சாமி நனியுவந்தே.

உ-
சிவமயம்.

பகச்சாலை விநாயகர் துதி.

செப்பருமொண் செல்வநிறை தேசாருங் கல்விநகர்ச்
சொப்பிரகா சச்சோம சுந்தரன்—நொப்பரிய
பொற்பகலா நற்சதகம் பூர்த்தியுறத் தண்ணருளை
நற்பகச்சா லைத்தந்நி நல்கு.

கடவுளர் பொதுவணக்கம்.

வேலவனு மாலவனும் வேதநவில் சுந்தரியுங்
காலவயிற் குன்னமா காளியொடு—நீலநிற
நற்கனியுங் கல்விநகர் நாதன் சதகமது
நிற்க வருன் செய்வார் நிதம்.

நூல்

சீர்திகழ் தேவர் போற்றுஞ் சிவபெரு மானே யுன்றன்
ரூர்வளர் புயத்தின் மீது தமிழனேன் சூடு மாலே
பேர்பெற மிலைச்சி யெற்கா மின்னருள் புரியல் வேண்டுங்
கார்திகழ் சோலை சூழுங் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (1)

ஆறிலோர் பாதி யான வாண்டினி லறிவ மைந்து
ஈறிலுன் புகழை யெல்லா மெங்கணுந் விரித்தே நின்ற
வீறிய புகழ்சேர் காழி வித்தகர்க் கருளி வேதங்
கூறிடுங் கல்லல் வாழும் குழகனே போற்றி னேனை. (2)

ஆவிதா எனகலு நாளி லண்ணலே விடையில் வந்து
பாவியேன் றனைபு மாண்டு பாகதி யருளல் வேண்டு
மேவிய புகழ்சே ரப்பர் மேன்மையை யடையச் செய்து
காவியங் கண்ணி யோடுங் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (3)

கல்லல் சோமசுந்தரேசுவரர் சதகம்.

கங்கையார் சடையாய் கல்லற் கறைமிடற் றிறைவ போற்றி
திங்களைச் சிரத்திற் பூண்ட திருவுடைத் தேவா போற்றி
மங்கையை மிடத்திற் கொண்ட மாபெருங் கடவுள் போற்றி
சங்கர பகவற் பாதச் சம்புலே போற்றி போற்றி. (4)

மிக்கமா தவங்கள் செய்து மேதினி தோன்று வண்ண
மொக்கநன் டிட்டை யோகத் துறுநிலை யருளு வாயோ
சிங்கன்மா நகருண் மேவுஞ் செகம்புக முகந்த லிங்கத்
தக்கமா தவனை யாண்ட சம்புலே சுந்த ரேசா. (5)

இத்தகை மீது ஞான வெழிலருள் புரிய வேண்டு
முத்தம ருணரும் வண்ண முயர்நிருந் கோவி லுரின்
முத்தனாய் வந்த வெங்கண் முனிவன முத்து ராமத்
தத்துவன் றன்னை யாண்ட தயாபரா சுந்த ரேசா. (6)

தூயனா துறவுச் சாமிச் சுத்தனை யாள வன்று
தாயினு மிரங்கி வந்த சற்குரு சுந்த ரேசா
காயமே கதியென் றெண்ணிக் காரிருள் வசமாய் நின்றேன்
வேபுறு தோளி பங்கா விடையில்வந் தாளு வாயே. (7)

அல்லெனுங் குழலார் மீது வாசைகொண் டிழுறு லெற்ற
நல்லருள் பாவித் தாண்டு ஞானத்தை யருளல் வேண்டி
சொல்லரும் பெருமை வாய்ந்த சுககரு ணாநி திக்கு
வெல்லரும் பிறப்பை நீக்கி வீடருள் சுந்த ரேசா. (8)

சீரமாவ் கடலின் மீது கிடந்திடு மாலுங் காணாச்
சீரரு ளெனக்கு நல்கிச் சேயெனை யாளல் வேண்டும்
வீரரும் வெல்ல மாட்டா விறன்மிது பொறியை வென்ற
வீரசே கரனை யாண்ட வித்தகச் சுந்த ரேசா. (9)

எல்லையில் புகழான் மிக்க வெழிலுறுந் தில்லை தன்னுள்
வல்லெனுந் தனத்தா ணல்ல வாமபா கத்தி னிற்க
சொல்லரு மகிழ்ச்சி பொங்கச் சுந்தரத் தாண்ட வஞ்செய்
கல்லலம் பதியு ளானே காத்தருள் சுந்த ரேசா (10)

நங்குன்றாக் குடியி னின்ற ஞானசண் முகனு நீயே
யங்கிங்கு மெங்குஞ் சென்று மலைந்துள மனத்த னனை
னங்கிங்கு மெங்கு நின்றே யாறஞ்சோ டஞ்சைக் கண்டாய்
*சங்கக்க ணுடையாய் கல்லற் றுணுவே யருள்செய் வாயே. (11)

சிசுவொடு விருத்த னாகித் திருவினை யாடல் செய்தாய்
விசுவநா தனுமே யானாய் விசுவத்தை நம்பி யையோ
கொசுகதாப் பாத நீரிற் கூடுதல் போலு மானைன்
பசுபதி யருள்வா யெந்தாய் பரமனே கல்லற் றேவே. (12)

கச்சிகா மாட்சி பாணப் களங்கமின் மூர்த்தி யான
யச்சமில் சேதி யாக வடியனுக் கருள்செய் வாயோ
பச்சைமா மலைபான் மேனிப் பவளவாய்க் கமலச் செங்க
ணச்சதன் வணங்குப் கல்ல லருவனே சுந்த ரேசா. (13)

கோவிற்பட் டியினில் வாழுங் குருமுத்தா னந்த ருக்குத்
தாவிலிச் சுகத்தை யீயத் தத்துவ முணர்த்தி வைத்தாய்
காவிசே ராடை பூண்டேன் கருணைமா மணியே கல்ல
லானியே யம்மை யப்பா வடியனை மறத்த னன்றோ. (14)

ஒப்பிலாக் கைவல் யத்தை யுலகினர்க் கருளா நின்ற
தப்பிலாத் தாண்ட வேசன் றனக்குநல் லருள்பா லித்துக்
கொப்புலா முமையா ளோடுங் கோதறு கல்லன் மேவு
மப்புலாஞ் சடையி னனை யண்ணலே பணிகின் றேனே. (15)

பெருமைசேர் பணையூர் தன்னிற் பெரியதெக் கணுமூர்த் திக்கும்
அருமைசே ரருள்பா லித்து வாண்டநின் சரணம் போற்றி
யெருமைசேர் கால னென்பா லெய்திடா தருள்பா லிப்பாய்
சருமைசேர் குழலி ளோடுங் கல்லலம் பதிவாழ் வோனே. (16)

சங்கர நார ணற்குச் சார்ந்திடும் பணையூர் தன்னிற்
பொங்கிய வருள்பா லித்த புனிதனே தூய கங்கை
தங்கிய வேணி யானே தமிழனேற் கருள்வ தென்றோ
விங்கெனை யாத ரிப்பா யிணையிலாச் சுந்த ரேசா. (17)

கல்லல் சோமசுந்தரேசுவரர் சதகம்.

நீலாய தாட்சி நாதா தீத்தபாஞ் சுந்த ரேசா
மாலாய வுளத்தா லென்றும் மடமையிற் சிறந்தோ னாகிச்
சாலாய தாபக் தாலே சந்ததம் வாடு கின்றேன்
காலாய வாபத் தென்னைக் கலக்காதிங் காளு வாயே. (18)

நாங்குடி யார்க்கு மல்லே நமனைப் பு மஞ்சே மென்று
பாங்குடன் போற்றிப் பாரில் பதம்பெறு மப்பர் மாணு
பூங்குடி- மனரைச் சாமிப் புனிதனுக் கருள்பா லித்த
தேங்குடி- கொண்ட கல்லற் றேவனை யருள்செய் வாயே. 19

ஆலவாய் தன்னில் வந்த வரசப்பர்க் கருளு மாபோல்
சாலவந் துயரால் வாடுந் தமிழனைக் கருளல் வேண்டும்
வேலவன் றன்னை யின்ற வித்தகா கல்லன் மேவு
மாலவன் ருனு மான மங்கையோர் பங்கி னானே. (20)

பங்கயற் கறிய வொண்ணப் பராபரை பாரிந்திது
மங்கைமீ னாக்ஷி யாகி மதுரைமா நகராண் டானைப்
பங்கினி லுடையா யிந்தப் பாதகன் றனையும் பார்ப்பாய்
*கங்கையி லுடையாய் கல்லற் கற்பகக் கணியே போற்றி.(21)

பரதத்வ முணரா திந்தப் பாரினிற் பிறந்து மேலாம்
பரதத்தி லுவந்த வுன்றன் பதமலர் பணிபா வெற்குச்
சரதத்தி லருளை நல்கி சற்கதி சேர்த்தி டாயோ
வரதத்தர்க் கருளிக் கல்ல லமர்ந்துள தேவ தேவே. (22)

செம்பொனே யூறு கின்ற செம்பனார் சிவனு நாதா
செம்பரம் பொருளே சோதி சிவபுரத் தரசே கல்ல
லு ம்பர்சீ ராளு மன்ன வுமையவன் கோனந் தேவே
செம்பொனே மணியே தேனை சிறியனுக் கருளு வாயே. (23)

இல்லறத் தாசை சுற்று மிலாதென்று பிரப்போ னாகிச்
சொல்லொடு பொருளும் விட்டுச் சுகானந்தசொரு பத்தின்க
ணல்லொடு பகலுஞ் சேர வடியனுக் கருள்வ தென்றோ
கல்லலில் வாழு முக்கட் கடவுளாஞ் சுந்த ரேசா. (24)

*கம் + கையிலுடையாய் = கையில் பிரம சுபாலத்தை யேந்தியவனே.

சீலத்தோ டிசையுஞ் சேர்ந்தோர் சீர்திகழ் வடிவு கொண்ட
ஞாலத்தார் புகழு மெங்கள் நாச்சியப் பணையுங் காப்பாய்
ஞாலத்தை வெறுத்து நின்ற ஞானியைக் காண வேண்டித்
தாலத்திற் றங்க லானேன் றந்தருள் சுந்த ரேசா. (25)

யயின்மிசைத் திரிந்து நாளு மன்னுயிர் தனைப்பு ரக்கு
மாயிலவன் றன்னைக் கொண் டே வருங்குணக் குருப ரர்க்கு
வயர்வு ய ஞான மெல்லா முதலிய பொருவ போற்றி
கய லுலங் கழனி சூழும் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (26)

உத்தம வசிட்ட ருக்கு வுணர்வையே யளித்தா யன்று
பித்தூறு மூலக வாழ்விற் பேதுறு நெஞ்சி னேனை
முத்தியில் வைப்ப தென்றோ முதல்வனுய்க் கல்லன் மேனி
அத்தொட முகனைப் பெற்ற வண்ணலே சுந்த ரேசா. (27)

*சுமேலை தண்ணில் வந்த சித்தமை நித்தா னந்தன்
சுகமலை யாகச் செய்தாய் சுந்தரா வெனையெப் போது
வகாநிழற் தானாக் கொள்வா யகத்தாறு பகையி னாலே
நகாபத மறக்க லானேன் அயப்பிர சாச வாழ்வே. (28)

வெண்ணாமெய் கண்டான் றன்னை வீறமை கதியில் வைத்தா
யன்னைலே புவியின் மீதே யலகைபோற்றியியா நின்றேன்
மண்ணினிற் பிறவாப் பேற்றை மாதவா வருளல் வேண்டும்
விண்ணவர் வியங்குங் கல்லல் விமலனுஞ் சுந்த ரேசா. (29)

நொற்றவன் சூடியில் வந்த கோதிலா வுமப திக்கு
முற்றவு மருள்வா வித்த நுகல்வனை பெனையெஞ் ஞான்றுங்
சூற்றினில் கதியில் வைத்தல் கோவேயுன் பாய் மரு
நற்றவர் விநாட்டங் கல்லல் ஞானநா யகனே யேசா. (30)

†ஆட கூப் பவியார் மீதி லாசையுற் றவர்கள் பாலே
பொடக மொடுங்கச் செய்வா பொருவனை யுருவி லானே
தெய்வம் தெய்வநல் சூடித் தொல்புகழ்க் கல்லன் மேவுந்
தெய்வ கூன் கருவந் தெங்கு யேனோ சுந்த ரேசா. (31)

அருள்வடி வாக நின்ற வகத்தியர்க் கருளு மாபோல்
மருள்வடி வாமெ லங்கு மாசிலாக் கதியை யீவாய்
தெய்வவடி வாக வென்றுந் திகழ்ந்திடுங் கல்லன் மேவு
நெய்வடி வகற்று நீமெல்லை யிலங்குந் கண்கொண் டானே.

வெற்றிசேர் மதுரை தன்னில் விளங்கினல் வருள்பா லித்த
பெற்றிசேர் பிரமா னந்தர் பெருங்கதி சேரசு செய்தாய்
முற்றவு மெனக்கு நல்ல முத்தியைத் தருவ தென்றோ
கற்றவர் விரும்புங் கல்லற் கடவுளே யருள்செய் வாயே. (33)

அந்தமு மாதி யில்லா வண்ணலே யென்ற னுக்குத்
தந்தையர் தாயு நீயே தரணியி லெல்லா நீயே
விந்தைசேர் வேதவ் யாசன் றனக்கருள் வீட்டை யின்று
கந்தமார் சோலைக் கல்லற் கடவுளே பெனக்கீ வாயே. (34)

ஆசையாங் காற்றி னூடே யலைகின்றேன் றாரும்பே போல
மோசநா னடையா முன்னர் மோட்சத்தை யருளல் வேண்டு
மாயையற் றலகி னின்ற வருஞ்சுகப் பிரமத் தன்னைத்
தேசலாங் கதியில் வைத்த தேவனே கல்ல ஷீசா. (35)

பொன்முதற் பொருளை நாளுந் புகலென நம்பும் பொல்லாக்
கன்மனந் திருத்தி யென்னைக் கதிபெற வாளு வாயே
தென்மலர்ச் சோலை யாருந் தெக்கண மூர்த்திக் கன்று
வன்மல மிரித்துப் போதம் வழங்கிய சுந்த ரேசா. (36)

வாங்கிறை பும்ப ரெல்லா மெழிலமை ளிண்ணி னின்று
சீர்நிறை சுந்த ரேச செயசெய வென்று போற்றத்
தேர்தனில் வீதி டேவந் தேவனே யென்னை யாண்டு
பேர்பெற வைப்பாய் கல்லற் பெருநக ரமந்த 'கோலே. (37)

கொன்னையாய்ப் புலன்க ளெல்லாங் கொடுமையைப் புரித லாலே
பிள்ளையா மெனக்குத் தீய பேதுறு தருளல் 'வேண்டும்
வென்னையப் பையா வுக்கு வேதவீட் டுனைய ளித்தாய்
கள்ளிழிந் தொழுஞ் சோலைக் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (38)

சந்தக முலக வாழ்விற் சஞ்சரித் திருந் றெனைப்
பந்தம தொழித்துத் தூய பாகதி யருளுவாயே
யந்தமார் பொழில்கள் சூழ்ந்த வரிமன நகரில் வாழுஞ்
சந்தகக் குருவை யாண்ட சுந்தரா னந்த வாழ்வே. (39)

இதம்பெற வுன்னை யானு மினிது பூசித்த மில்லென்
பதர்பெற விருப்பங் கொண்டேன் பாரிது தருண மையா

சிதம்பரத் தலத்தி லார்ந்த செயநித்யா னந்த ருக்குச்
சதம்பெற வருளுங் கல்லற் சங்கர சுந்த ரேசா. (40)

தர்ப்பறப் பன்னூ லாய்ந்து தவிரெறி யொழுகா நாயே
னிர்பெருந் திறப்பு நீங்க வின்னருள் புரிய வேண்டுஞ்
செய்பருந் பெருவாய் வாய்ந்த சீர்கிகழ் தஞ்சை யின்கண்
குட்புரா மிமையு மாண்ட குருபர சுந்த ரேசா. (41)

சீருற்ற பத்தர்க் கெல்லாஞ் சித்திகள் சிவணச் செய்தா
யெருற்ற ராங்கி யத்தி லெவ்ஞல தெய்வ மானாய்
பாருற்ற கம்ப மைப்போற் பாடுதற் காசை கொண்டேன்
றேருற்ற சுந்த ரேசா தெளிவெனக் கருளு வா'யே. (42)

சார்த்தலிங் கப்பேர் கொண்ட சற்குண னெருவ னுக்கு
மந்தர்கள் காணு ஞான மறுவற வருளு மாபோல்
சார்த்தம தறியா விர்தச் சழக்கலைற் கருள்வா பென்றும்
பாருளே யணியுங் கல்லற் பரமசிற் சுந்த ரேசா. (43)

மட்டமங் காகமினிற் செல்வம் பலவுறக் குருவாய் வந்த
விட்டனை 'பொற்றி யுன்ற னிருதிரு வடியும் 'பொற்றி
கட்டங்க ணணுகா தளக் கருகினே னுண்ண பென்றுஞ்
விட்டனைற் கருள்வாய் கல்லற் சிவபெரு மா'னை போற்றி. (44)

காலனை மார்த்துண் டற்காக் காய்த்திடுங் கடவு ளேயன்
முடிபு மிததாற் கொண்டிங் கமரரை யாளாச் செய்து
முலசா மணமாய் தின்ற முதல்வலிற் மூர்க்க னேற்குச்
சிலஞ் சாதலாத ரீவாய் சிவனேசிற் சுந்தரேசா. (45)

தலாராருங் 'கேவரி குழித் துறவறற் தனைம றந்து
பன்னெதிங் கால மித்தப் பார்த்தறிற் பந்தம் வைத்தோ
முன்னரு நாயார் வந்தா லுஞ்,றுத லெண்ண கொல்லோ
முன்னைய தாவி 'பொற்றிற் முலவுறுஞ் சுந்த ரேசா. (46)

சகலில யறியா வெறுஞ்சுச் சற்குரு வாகிச் சத்தாஞ்
சகலில யருள யாற்றன் சாடாடி வணங்கு கின்றேன்
றகுதின யருளாக் திகழ் தண்ணருள் பாவித் தென்று
மகனில கல்ல லாக வாய்ந்த நன் சுந்த ரேசா. (47)

ஆத்திக ராணு ரன்றி யறிவிலாக் கசடரான
நாத்திகர் காண மாட்டா நாதனை நம்பி வந்தே
னேத்திய வித்யா ரண்யர்க் கிதம்பெற வருளுங் கோவாஞ்
சேத்திர மான கல்லல் சிறந்தமர் செல்வத் தேவே. (48)

தவப்பிர காச மற்றிக் தரணியிற் றிரிகின் றேனை
யுவப்புட னுள்வாய் சென்னை யொளிர்கர பாத்ர னென்னுஞ்
சிவப்பிர காசன் றன்னைச் சீர்நிறை கதியில் வைத்து
நிவப்பமை கல்லல் வாழு நிர்பலா னந்த வாழ்வே. (49)

பளகமை நெஞ்சி லோனுன் பதமலர் பணியேனை னுங்
கிளரருட் சோதி யேயுன் கிருபையை யருளல் வேண்டும்
வளமமை நால்வர்க் கன்று வடவாலிற் றென்பா லாகி
புளமமை புறுமா ருண்ட வொருவனை சுந்த ரேசா. (50)

உவப்புட னுன்னுள் போற்றி வுலுத்தனே 'நெழுங்க மில்லை
னிவப்பமை நிலையி னிற்க நின்னடி பணிந்து நின் றென்
றவப்பிர காசஞ் சார்ந்த தருந்துறை மங்க லத்துச்
சிவப்பிர காசர் போற்றத் திகழுநம் கல்வித் தேவே. (51)

அறுபத்து மூவர்க் காக வனந்தநல் வாடிவங் கொண்டா
யுறுபெரும பொருளே நாளு முயர்ந்தவர் காணுஞ் சோதி
தெறுமல மதனூல் வாடிஞ் சிறியனைன் றன்னை யாண்டு
பெறுபதந் தருவாய் செல்வம் பெருகுசீர் கல்வித் தேவே. (52)

ஊனத்தை நீக்கி யிந்த வுலகநிந் திடவே பெற்பு
ருானத்தை நல்கி யென்று நசித்திடாக் கதியில் வைப்பாய்
வானத்திற் றிரியுஞ் சந்த்ரன் வழிபடக் கல்லல் வந்து
தேனெத்த மொழியா 'னோடுந் திகழ்ந்திடுஞ் சுந்த ரேசா (53)

ஆக்குத லளித்த லென்று மழித்திட லனைத்து முன்ற
னெக்கினு னிகழ்வ தல்லா 'னெக்கிடிற் பிறிதொன் றுண்டோ
வாக்கோடு மனதிற் கெட்டா வள்ள லே மாவி லோடு
வாக்குவோன் றானுந் தேடு மழகனை கல்ல லீசா (54)

பயனிலா நெறியி லிந்தப் பாவியென் புதினு முன்ற
னயறலா மருளி னுலே நன்றுநீ யுய்யச் செய்வா

யயன்வடி வாசி யந்நா ளமர்கட் கருளி யென்றுங்
கயலுலாம் விழியா னோடு கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (55)

அந்தரத் திமையோர்க் கென்று மருள்புரி காட்சி போல
வந்தருள் செய்வா யிந்த வறிஞனேன் தனக்கு மின்று
சந்தர்ப்புத் தரணித் தீர்த்தஞ் சார்ந்தி லிங் கல்ல தன்னில்
சந்தரி யுமையாள் பாகச் சுந்தரக் கடவுள் போற்றி (56)

கண்ணினைப் பறித்தே புன்றன் கண்டனி விருத்தி யேத்துந்
திண்ணை ரான்பி னோடு திருந்திய வீடே யெய்த
மண்ணினிற் சிறந்த சீகா ளத்தியின் மகிழ்வோ யென்ற
னெண்ணாரும் பிறவி மாய்ப்பா யெழின்மிகு சுந்த ரேசா. (57)

மயுகொண் மனத்தி னாலே மகிதலந் தன்னி லுன்றன்
வீறிய புகழை யென்றும் விளம்பிடாத் தீயேன் தன்னை
யாறணி சடையாய் நல்ல அருங்கதி சேரச் செய்வா
யாறமைய தலமான் கல்ல லமர்ந்துள் சுந்த ரேசா. (58)

கைதனைத் துணித்த போலங் கண்ணுருச் சதாசி வேந்தரப்
பைதலில் பிரமத் திற்குப் பாங்குற வருளு மாபோ
தெய்வின் மிகுந்த வெற்கு நல்லரு ணல்கி யாள்வாய்
கைநவ மிலநார் வாழங் கல்லல்வாழ் சுந்தரேசா. (59)

அருள்புக ழானைக் காவு ளகிலாண்ட வல்லி போதும்
விருந்தி போ புறையா திற்கும் விமலவுன் பாதம் போற்றி
அருள்பார் கொங்கல் றுடுஞ் சுந்தரக் கடவுள் போற்றி
வாழ்பிலா வீச போற்றி வள்ளலே யரசே போற்றி. (60)

பொற்பணி பூணு மாதர் போகத்தைப் பொருளா வெண்ணி
நிற்பணி யாது நாளு நிலிசை வாழ்வோ ரெல்லாம்
பொற்பணி போடச் சீட்டைப் பொருந்துவ துண்டோ போற்று
நற்கனி வாழங் கல்ல னுகனை நனிலு வாபே. (61)

பொருளையைய அடைய சோதி டித்தநற் றெனிலே தேனை
யிவ்வாறு விருடிக் கொன்று மிறப்பிலப் பதனி யிய
வருணையி லுறுத்துக் கொண்டா யாலமின் மனத்த னேற்குங்
கருணையைய யருள்வ தென் றோ கல்லலி லுவந்த ிதேவே. (62)

சூகை நமச் சிவாய நென்னுங் கோதிலா னருணை தன்னில்
பகையிலா வண்ண நின்ற பராபர மாகச் செய்தாய்
தகைமையார் நெறியி னிற்கத் தாண்மலர் பணிந்து நின்றே
னகைமதி மிலைந்து கல்ல னனியுறை சுந்த ரேசா. (63)

சிதம்பரப் பேர்கொண் டிந்தச் சீர்நிறை கல்லல் வந்தேற்
சிதம்பெற வருள்பா லித்த வியைந்கநின் பார மாகு
நிதம்பெரி யோர்கள் கண்ட நின்னையல் லாது முண்டோ
மதங்கெடுத் தானு மைய மாசிலா மணியே போற்றி. (64)

கருணை சே யரியி னோடு கஞ்சநான் முகனு முன்ன
யருணையிற் றேடிக் காண வரியனாய் விளங்கா நின்றாய்
தருணமீ தென்னை யாளத் தஞ்சநீ யல்லா லில்லை.
சருணைசே ருமையி னோடுங் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (65)

கமலாட்சி வாசஞ் செய்யுங் கல்லலை றிருப்பு மானாய்
சமலமாம் வனிகை யார்பாற் சார்ந்திடு மதியை நீத்து
வ மலமா முன்றன் றாத மடைவதற் காசை யுற்றேன்
விமலமா றிருக்குந் தேவே வேண்டினேன் வேண்டி னேனை. (66)

செந்தமி ழின்ப மாந்தச் செழியனாய்க் கூட வில்வந்
தத்தமில் பாண்டி நாட்டை யாண்டிடு மருணை கண்டே
யிர்தமா மாலை தன்னை றினினுணக் கணிந்து நின்றேன்
கந்தவான் கொன்றை சூடுங் கல்லல்வாழ் சுந்த ரேசா. (67)

வேறு.

எந்த வகைசெய் திடிற்கருணை யெனக்கு நீயு மீவாயோ
வந்த வகையை யானறியா தவமே காலங் கழிச்சுன்றேன்
பந்தங் கெடுத்திசு சுந்தரர்க்கும் பரம பதத்தைக் கொடுத்தோனை
நந்தன் முகலோர் தமையாண்ட ஞான வடிவாஞ் சுந்தரனை (68)

பெருந்த வங்கள் பலசெய்து பெற்றார் பலபேர் வீடதனை
யருந்த வங்கள் புரியாம லவமே காலங் கழிச்சுன்றேன்
சுருந்தின் கீழன் றெழுந்தருளிக் குருவாய் மணிவா சகர்க்கருளுந்
திருந்தார் புரமுன் றதையெரித்த தேவா கல்லற் றெள்ளமுதே (69)

வெண்டா மரையிலி விற்பிறுக்கும் வேதன் காணு விபுவநத்
றண்டா மரையின் மலையை தண்ணு றிரண்டு பாதத்தோய்

வண்டா சலங்க றனைச்சூடும் வள்ளால் ஞானச் சுந்தரனை
கண்டார் மகிழும் சிபுமுனிபோற் கலங்கா ஞான மெனக்கருளே 70

வடலூ ரிராம லிங்கருந்து வழங்கும் பெரிய வருளுடையா
யிடமே பெருகி யேசுற்றிங் கிருத்த லானேன் சுந்தரனை
யுடையாய் நீயே யருளுகிவென் றுணர்ந்தா தொழிந்தே கழித்தலெத்தேன்
சுடரா ருநரா லிருந் தீவச் சொதி யினித்தான் னுனிவாயே (71)

கல்ல லமசே ககனத்தேவர் காணு மரசே கவினாரு
மல்ல லமசே மட்டிதழார் மத்த வரசே மாவேறு
கல்ல வரசே நாயேனை நாளுந் புரக்கும் மேமரசே
யல்ல லறுப்பா யென்னமசே யடியாரக் கருளுஞ் சீரசசே (72)

பொன்ற ஞானப் புங்கவனாய் போரூர் தன்னில் வீற்றிருந்தே
நன்றாய் ஞானந் தனையன்று நலஞ்சே மாறு முகன்மன்னால்
குன்றப் புகழ்சேர் சிதம்பரனாற் கொள்ளச் செய்த பெருமானே
கன்னுப் புகழ்சேர் கல்லல்வருங் கர்த்தா ஞானந் தனையருளே (73)

ஈசா வன்றங் கருணைதனி லீசா னியத்தி லுறந் தோர்க்குத்
தேசார் ஞானந் தனைக்கொடுத்தித் திகழும் புலியா யருகிருந்த
நேசா விர்த நீசனுக்கு நிமல ஞானந் தனையருள்வாய்
பேசா ஞானப் பெரியா்தொழிப் பிறங்குங் கல்லம்மணிப்பொருளே.

சசிவர் ணப்பெர் கொண்டிருந் சகத்திற் பிறந்த வொருவனுக்குக்
கசிவாய் ஞானந் தனையருளுங் கருணை யெனக்கெங் குற்றதுவோ
வசிவர் தென்ற னுளங்கோயில் வயங்கு மிடமாய்த் தான்கொண்டு
சசிவர் சடையா யெனபுடையாய் சாமீ கல்லம் பரம்பொருளே 75

ஆலங் குடித்தங் கமரையு மன்று காத்த தேபோல
வாலங் குடியிற் செனித்தேற் றுனடியார்க் கருளு மருவீவா
யாலங் குடித்து மடியாதிங் கனந்த முயிருந் குயிரானு
யாலங் காட்டி நடமாடு மண்ணு வருமைச் சுந்தரனே (76)

தேனார் தொங்க றனைச்சூடித் திகழுஞ் செல்வச் சுந்தரனை
ஞான கரனை யெற்குந்நவாய் ஞாலம் புகழப் பெருஞான
மானு மதுமை தனில்வந்த மாசீர் நாரா யணர்க்கருளுங்
கானார் பொழில்சூழ் கல்லல்வளர் கருணைக்கடலே கண்மணியே 77

பொன்னை யடைந்தா ரெல்லாரு ம் பொன்னாற் பொருந்தும் பலனடைந்தா
ருன்னை யடைந்த யாங்களெலா முன்னு னலன்க டமையடைந்தோம்
பொன்னை யடைந்தார் தம்மாலே பொன்னுக் கெதுவு மிலாததுபோ
லென்னைக் கொளுநற் சுந்தரநீ யெந்தப் பயனைப் பெறுவாயோ (78)

*மீடா ளிருப துடையானுய்த் திகழ்ந்த விலங்கை யிராவ னனை
யெண்டோ ளிரண்டு கொண்டன்று யேகியழித்தாற் கருள்வாழ்வே
யுண்டோ வெனைப்போன் மதியிலியிவ் வுலகி லென்றே மால்கொண்டேன்
கண்டோர் மகிழக் கல்லல்வளர் கரும்பிப் பெரிய பரம்பொருளை 79

அன்றே யாந் வந்துரைத்த வருமை யறியா னெனத்தன் னாய்
நன்றே யமைந்த ஞானிகள்பா னண்ணச் செய்து மருளளித்தாய்
குன்றே யனையாய் மெய்ப்பொருளைக் கூற வருளைக் கொள்வாயோ
யின்றே யருளா திருப்பாயே லெங்கே செல்வேன் சுந்தரனே. 80

தருண மிதுவே யல்லாமற் றமியெற் கருளா ிரிநிலில்லை
சுருனை செய்திங் கெனையாண்டு கதியைத் தாவே பணிகின்றே
னருண கிரியார் தமக்கருளு மாறு முகனாற் தனைப்பெற்ற
கருனைக் கடலை பெருமானே கல்லற் பதியாய் பெருந்தேவே. (81)

காமத் தானைக் கண்ணுலே கரியாச் செய்த பெரியானே
நேமத் தான்பட் டியில்வந்த நிமலன் பழநிச் சாமியெனு
நாமத் தாளு மொருவனுக்கு ஞாலம் புகழ்ப் போருள்செய்
தாமத் தானே கல்லல்வரு தண்ணு ரமுதே புரந்தநிலை. (82)

அழியாப் பொருளென் றுலகோர்க ளன் னி னோடு புகழ்ந்தேதக்தும்
விழியாப் பரிதி மதிக்கொண்ட விமலா கல்லல் வீற்றருள்வோய்
கழியாப் புகழ்சேர் பழமலையில் கலைதர் குமாய தேவருக்கு
மொழியாப் பதவி கொடுத்தோனே யொருவா வொண்மை யுத்தமனே. 83

துன்னுஞ் சோம சுந்தரனுய்த் தூய மதுரை தனையாண்டு
மன்னுஞ் சங்கப் புலவருடன் மதுரத் தமிழை யினிகாய்ந்
வுன்னுஞ் சங்கத் தமிழ்வளர்த்தே வொருவா விருவர்க் கரியானே
யென்னை யாள்வாய் கல்லல்வள மெழிலார் சோம சுந்தரனே. (84)

மின்னே ரிடையா டன்மீனாடு மேவு மொருவா நினையல்லால்
பின்னோர் தெய்வ மில்லென்னும் பீடார் ஞானத் துணையுடைய

தன்ன ரில்லாச் சாதுக்கடங்குங் கல்லன் மடாலயத்தி
லன்னோர் பலர்க்கு மருள்செய்த வமலா வெணைநீ காத்தருளே. (85)

முத்தா முத்தி தாவல்ல முதல்வா வெங்கண் முழுமுதலே
பித்தா வென்று புகழ்ந்தாலும் பெறும்பே றருளும் பெருமானே
குத்தா லத்தில் வீற்றிருக்குங் கோவே யென்னை யாண்டருள்வாய்
கர்த்தா வென்று பலரீர்த்தக் கல்லல் வாழுவ் கற்பகமே. (86)

வள்ளன் மிகுசீர்க் குடந்தைதனின் மவுன சாமிக் கருடந்தாய்
வெள்ள மாண வெண்ணத்தால் வீணய்த் திரிந்த வெறியனுக்கு
கள்ள முடையோர்க் கரியானே களங்க மில்லாச் சுந்தரனே
யுள்ளங் குடியாக் கொள்வோனே யுயர்ந்த வீட்டை யுகந்தருளே 87

ஆயும் பொழுதில் வுலகுதனி லடியெற் கியாருந் துணையன்று
தாயு மாகித் தந்தையுமாய்த் தண்ணு ருளைப் புரிந்திடுவாய்
தாயு மாண சாமிக் குத் தாவி லின்பந் துணையளித்தாய்
பாயும் புலித்தோ றரித்தென்றும் பயிலுவ் கல்லற் பதியானே (88)

குட்டை யப்பைர் கொண்டிந்தக் குவல யத்தோர் மகிழ்ந்தேத்த
மட்டின் மகிமை திகழ்ந்திருந் மதுரை நகரி லெழுந்தருளிக்
சுட்டற் கரிய திருப்பணியாய் கருங்கற் கோயி லமைத்தோனைச்
சிட்ட னாகக் கொண்டோய்கா சிவனை கல்லற் றனிமுதலே (89)

நீச ரன்று மயல்கொண்டு நீர்மை யற்ற புரிந்திடுங்கான்
மாககொண்டு சுழன்றிடவே மதிக்கும் பெரிய வருளாளன்
நேச மிகுந்த பூவ், பூடியிற் திகழு மினகாய்ச் சாமிதனக்
காசி னெறியை யருள்வோனை யஞ்சே லென்பாய் சுந்தரனே (90)

தில்லைப்பொன்னம் பலத்துக்குந் திடஞ்சேர் ஞானந்தெளிவித்தாய்
தால்லை தோன்றச் சோம்பலுக்குச் சுத்த சொரூபத் தோன்ற வைத்தா
னல்ல தன்று மனநவில்வார் நாடு ஞாலந் தனிலுண்டோ
கல்லல் மேய கரும்பெயென் கைமா றறியாப் பெருமானே. (91)

இஃகான் வரையும் யான்செய்த வெல்லாப் பிழையும் பொறுத்தெனக்கு
எந்நா டனிலு மழியாத வீறில் பதத்தைக் கொடுத்திடுவா
யந்நாட் பதும பாதுகா னத்தா மலகர் துணையாண்டு

*பொந்நார் கல்லற் பதிமேவும் போதந் தருமெம் பரம்பரனே. (92)

*எதுகை நேரக்கி எனகம் நகரமாயிற்று.

இனையான் குடிவாழ் மாறனையு மின்ப மடையச் செய்துதுபோ
 னினையைப் பதிப்பேர் தனைக்கொண்ட யெங்கள் குலத்தைக் காக்கவந்தா
 யுலையா நெஞ்சம் பெறுவதற்கிங் குன்னை விட்டிங் கெவர்க்குரைப்பேன்
 றனையாம் பிறவி யென்றுமிலாத் தன்னே ரில்லாச் சுந்தரனை (93)

கேட்டை வினைக்கு ன்மம்புலனைக் கெடுத்திங் கென்றுங் கேடி ல்லா
 வீட்டைப் பெறுதற் குன்கழற்கு வேறாய் வீடுந் கணுமில்லை.
 கோட்டை யூரிற் கோவான குருவாம் யோகா னந்தர்க்கு
 நாட்டிற் சிறந்த வருணண்ண நாமும் ஞான சுந்தரனை. (94)

அஞ்சாச் சூரன் றனைவெல்ல வையது முகத்தோ டாறனுப்
 பஞ்ச கோச வசமாகிப் பதராய் நின்ற லறியாயோ
 பஞ்ச கோசத் துள்ளொளியாய் பற்றற் றிருந்த பரமாயுய்
 பஞ்ச மூர்த்தி யாய்வந்து பார்க்கும் பரம சுந்தரனை. (95)

அரிய பெருமா னடியாரை யானும் பெருமான் சிவபெருமான்
 டேரிய பெருமான் முதர்பெருமான் பிரங்குங் கங்கைச் சடைப்பெருமான்
 கரிய கால நெனையனுக்கக் காட்டாப் பெருமான் கடைமேனை
 யுரிய பதவி தனில்வைத்த வெருவன் கல்லற் பெருமானே. (96)

நல்லார்க் கருளு மருணைதனில் ஞானந் தன்னை நற்றவனுந்
 வல்லா ளப்பே ரொருவனுக்கு வழங்கும் ஞான வாரிதியே
 பொல்லார் காணுப் புண்ணியனை புகழார் கல்லற் புத்தமுதே
 பொல்லா மணியே பொறுப்பில்லாப் புலையேன் குற்றம் பொறுத்தருளே. 97

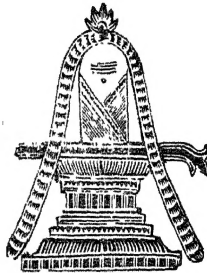
வடியாக் கருனை வாரிதியே வள்ளா லுன்னை யுள்ளாது
 செடியான் மிகவும் பிடிபட்டேன் சேவே றீசா யெனையான்வாய்
 கடியார் பாதத் தாண்மலரைக் கண்ட னுமர மதனினின்ற
 வடியார் சின்னத் துறவுக்கு வருளுங் கல்லற் பரம்பொருளே. (98)

எறும்பு மென்னு மெழினகரி லேபுந் தத்வ ராயருக்கு
 விறும்பு தடையப் பேருருளே யினிதாங் களித்த தன்மைபோல்
 வெறும்பாழ் மனத்தை யுடையேற்கு மேலோ யருளைப் புரிந்திடுவாய்
 நறும்பு விதழி தனைக்குடு நம்பா கல்லற் பரம்பானே. (99)

சீரா ருமையா டன்னோடுந் தேரா வுடையார் கோவிறனில்
பேரார் மாடே வனுக்கருமைப் பேற்றை யளித்த பெருமானே
காரார் கடவி னஞ்செனவே கறுத்த மலத்தைக் கெடுத்தாள்வாய்
பேரா யிரங்கொண் டெஞ்ஞான்றும் பிறங்குங் கல்லற் பரம்பொருளே 100

வாழி.

கல்விமா நகரம் வாழி கயற்கண்ணி அம்மை வாழி
சொல்லருஞ் சுந்த ரேசர் துணைமலர்ப் பாதம் வாழி
அல்லல்தீர் அடியார் வாழி ஆருயிர் அணைத்தும் வாழி
மல்லல்சேர் ஐந்த ஞாலை மகிழ்வுடன் படிப்போர் வாழி.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர் திருவடி வாழ்க.

சோமசுந்தரேசர் சதகம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருக்களராண்டவரென்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகரஞானதேசிக சுவாமிகள்
பஞ்சரத்நம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

கருக்கினருந் துன்பக் கடனீக்க வந்து
திருக்களர்வா ழாண்டவன்மேற் றேர்த்தே—யுருக்கமுடன்
பஞ்சரத்நம் பாடுதற்கும் பார்புகழு மைந்துகடிக்
குஞ்சரமே செய்வாய் குணம்.

தூல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்திகழ் மறையின் முடிவினை யடையுஞ் சீடர்கட் கருளித்தன் வடிவாம்
பேர்திகழ் பெரிய பொருளாதாப் புரியும் பீடமை யொருவனே தமிழே
ஞர்திக முலக மயறனை யகன்று நன்மையை யடைந்திடப் பிறவி
வேர்திகழ் கொடிய மடமையைக் கெடுப்பாய் வித்தகா வீரமா தவனே. (1)

பொன்னிலுத் துயரப் பிறப்பிட மான பூவையர் முதலுள பொருள்க
டன்னிலு மடியே னழுந்திடா துன்றன் றுண்மல ரருளினீ புரப்பாய்
பொன்னிமா நதிபல் வளர்த்தனை யாக்கப்பொற்பமைசிறப்பினைப்பொருந்தும்
மன்னிய புகழ்சேர் திருக்களர் வரமும் மாண்பமை வீரமா தவனே. (2)

கண்ணின்மா மணியே கடவுள் ருவக்குங் கற்பகத் தருவினை யினையாய்
மண்ணின்மேற்பிறந்தேதமயறனிற் படித்துமாண்டிடும் மடையனேன் நனக்கு
தண்ணின்மா வருள்பா வித்தெனை யரிய தன்மைசேர் கதியினில் வைப்பா
யண்ணன்மா புலனம் புகழ்திருக் களர்வா ழருமைசேர் வீரமா தவனே. (3)

கோதிலா வழுத மனையவெம் பெரும குவலயந் தன்னிலே யெனக்கு
மாதயர் கொடுக்கும் பிறவியைக் செடுக்கும் மாதவர் பிறரிடையதனான்
மாதொரு மருங்கா மிறைவனா ருறையும் மாபுகழ்த் திருக்களர் வினக்கு
மாதியே யெனது வாரிய புரப்பா யரும்புகழ் வீரமா தவனே (4)

இந்துசே கானுந் தந்திமா முகனு மெழிலமை கந்தரா தனுமிவ்
வந்தமா ருலகந் தந்தவண் முதலேந ரடைந்திட வீதியின் மகிழ்ந்தே
பந்தமா ருடலின் ரெந்தமே யகற்றி பாகதி மேவினோ யுள்வா
யிந்தமா வுடலில் வந்திடாக் கதியை யெந்தையே வீரமா தவனே. (5)

பஞ்சரத்நம் முற்றிற்று

